

De Heraut

VAN DE

Gereformeerde Kerken in Nederland.

Het auteursrecht van den inhoud van dit blad wordt verzekerd overeenkomstig de wet van 28 Juni 1881 (Staatsblad N. 124).

Zondag 31 Juli 1892. N. 762.

Abonnementen: 1200 aan huis, per drie maanden f. 1.20. Afzonderlijke nummers aan het Bureau 10 Cent.
Abonnementen worden aangegoten door alle Boekhandelaren, Postdirecteuren enz. en aan het Bureau te Amsterdam.
Advertentie: van 1 tot 6 regels 90 Cent; voor elke regel meer 15 Cent.
Aanvragen en vermelding van bedragen en Verlagen van Verzekeringen 10 Cent per regel.

Gij hieldt mijne oogen wakende.

Gij hieldt mijne oogen wakende; ik was verslagen, en sprak niet.

Niets is ongelijker verdeeld dan de mate van zorg, die door Gods bestel op den éénen en den anderen mensch is gelegd. Duizenden bij duizenden kennen eenvoudig geen zorgen. Ze leven tot aan hun dood toe als kinderen voor. Met hun vaste dagtaak ligt hun morgenbrood bij het ontwakende geroed. Dat werk werken ze, dat brood eten ze; en als weer de nacht haar vale schaduwen spreidt, leggen ze zich neer, en slapen in.

Maar zoo is het op verre na niet met allen.

Er zijn er ook in hooger en in lager kringen, wier hart dag in dag uit door veelomvattende verantwoordelijkheid, door bange onzekerheden van allerlei aard, door overmaat van arbeid, of ook door kommer gedrukt wordt.

Wat menigeen hierbij zich zelf oplegt, rekenen we nu niet mee. Ingebeelde nood en angst komt ons niet van God toe, maar is vrucht van ons klein geloof. En wie elken morgen en elken avond den geloofswoord om te luisteren naar Jezus' woord, dat we niet bezorgd zullen zijn voor den dag van morgen, zal door gestadige geloofsvoering spoedig genoeg van deze onnodige zorg verlost zijn. Die ingebeelde zorg hoort bij de Heidenen, niet bij Gods kinderen thuis. En wie een discipel van Jezus durft zijn, wordt ook van die ingebeelde zorg door den Zoon waarlijk vrij gemaakt.

De zelfmoord, die zoo dikwijls de heiliche diepte bleek, waarin die ingebeelde zorg haar slachtoffer ten leste doet neerstorten, is dan ook voor den man des geloofs volkomen afgesneden.

De zorg, die God ons oplegt, verlost nooit tot deze vreeslijke zonde. Zelfmoord is altoos vrucht van eigen, God onterend ongelof.

Al die zorg, die de mensch zich zelf geheel noodeloos op de schouders legt, laten we dus hier geheel rusten. We spreken alleen van de zorg, die God een mensch oplegt; en al bezit het geloof nu altoos veerkracht genoeg en te over, om in onze worsteling met die zorgen staande te blijven, toch zijn ook die zorgen soms ontzettend bang en zwaar.

Vooral 's nachts komt dat uit. Dan slaapt een ieder; maar de man, wiens hart door bange zorg gekrenkt wordt, niet.

Hij kan niet slapen. Zijn hoofd is te vol van allerlei elkaar kruisende, elkaar verdringende en elkaar najagende gedachten. Zijn ziel is onrustig in hem. Zijn bloed is en blijft in te sterke gisting. Zijn hart klopt, dat hij het geluid er van met zijn eigen oor opvangt. En zoo blijft hij in spanning, om, waar hij ook even insluimerde, toch aanstands weer wakker te worden, na in die korte sluimering nog door vlijmende droombeelden te zijn verschromt.

Er is voor hem geen verkwikking; eer verergering van onrust. Want de nacht benaamt het zenuwleven, en de tergende worsteling der slapeloosheid sloopt de kracht, in plaats van die te herstellen.

En nu kan dat verschillend zijn. Bij den één kan het een enkele slapeloze nacht zijn, uit onrust over een bange beslissing, op den dag van morgen komende, of een spannende taak, die op dien dag moet volbracht worden. Dan slaapt men gansche nacht niet. Of ook het kan zijn, dat gestadige zorg en overprikkeling van hoofd en hart, die plage der slapeloosheid tot een bestendige kwaal heeft gemaakt, dat men ten slotte dan wel inslaapt, maar toch elke nacht bij het naar bed gaan weer dezelfde bange ure doorworstelt. Ze kan, wat men noemt acuut, maar ze kan ook chronisch wezen. Toch altoos in haar oorsprong en haar wezen één. Wrange vrucht van een overspannen, boven de mate onzer krachten uitgaand, leven.

In dagen van ziekte draagt de slapeloosheid een geheel ander karakter. Dan kan ze ook bij een kind voorkomen, dat anders, onbezorgd als het leeft, reeds slaapt er het nog het kussen voelde.

Dan komt deze plage niet uit de ziel, maar uit het lichaam. De werking is wel dezelfde, maar omgekeerd in richting. Zelfs kan de kranke zoover heen zijn, dat hij om niets meer denkt, voor alles onverschillig wordt, voor niets meer zorg heeft, en

dat hij toch niet tot slapen kan komen. Als hij maar insliep, was hij gered. Maar die reddende slaap toeft; en het slaapmiddel moge verdooven, maar geeft de wezenlijke gezonde, natuurlijke slaap niet.

Dat komt, omdat heel het lichaam ontsteld is; omdat het bloed brandt van koorts-hitte; omdat de zenuwen valsche geprikkeld worden; en omdat de hersenen aldoor, soms tot ijens toe, bezig zijn.

Maar hoe verschillend ook de oorzaak zij, de uitwerking blijft één. Beide, en hij, wie het uit de ziel, en hij, wie het uit het lichaam komt, missen dat wonder krachtsterke, dat door God Almachtig voor zijn menschenkinderen in het mysterie van den slaap besteld is.

De slaap is een uitvinding Gods. Ze is zijn maaksel. Hij heeft ze uitgedacht en gewrocht. En al gelukte het nog nooit, en zal het ook nooit gelukken, om in het wezen van den slaap in te dringen, toch dankt elk kind van God, als hij verfrischd ontwaakt mag, zijn Vader, die in de hemelen is; want uit die hemelen, en door dien Vader werd de slaap in hem gewrocht.

Maar, als God dan de slaap geeft, van waar dan die bange slapeloosheid?

En op die vraag vindt ge alleen weer in de Schrift het antwoord, als Asaph u uit diepe zielsovertuiging toeroept: *Gij hieldt mijne oogen wakende.* Of liever, want dat is nog niet genoeg gezegd, Asaph roept het u niet toe, maar roept het tot God: *Gij hieldt mijne oogen wakende.*

Wat ligt er nu in zoo één enkele betuiging niet een schat van godsvrucht. Van God de slaap; maar ook van God de slapeloosheid. Neen, sterker nog, toen Asaph slapeloos op zijn legerstede neerlag, wist hij, dat het God was, die van oogenblik tot oogenblik zijn oogen wakende hield.

Het was niet, dat God hem de slaap wel gunde, doch dat een andere oorzaak de slaap van zijn oogleden weerde.

Neen, neen, God zelf dreef het.

Het was Gods eigen wil, dat hij niet sliep.

En het was zijn God, die als met ongeziene vingers, zijn oogleden open hieldt, als hij ze wilde dicht doen om in te sluimeren.

Zie, dat is nu godsvrucht, dat is nu geloof.

Als ge daar hulpeloos neerligt en u rusteloos omwentelt op uw leger, niet maar nu en dan een kreet te slaken: *o, God, geef mij de slaap toch!* maar te weten, te gelooven, en aan God zelf te betuigen, dat ge ook in die bange slapeloosheid van oogenblik tot oogenblik door uw God bewerkt wordt, en dat u niets overkomt, dan wat Hij u aandoeft.

En gevoelt ge nu niet, hoe zulk geloof medelijns tevens is?

Of zou er dan van zoo ongeschokt zelfvertrouwen op de tegenwoordigheid des Heeren HEEREN, ook in het donker van de nacht, ook als niemand van uw lijden weet, geen kalme aanbrenghende werking ook op uw zenuwgestel, ook op uw zielsleven uitgaan?

Om eindelijk dan toch in te slapen, gaf men wel eens den raad, om zijn gedachte door stijve wilskracht op één punt te richten. Welnu, laat dat één punt dan uw God zijn.

Zoolang ge met uw zorgen en uw onrust alleen blijft, rijzen die zorgen zoo berg en hoog om u op, en omringen en ommuren u van alle zijden. Maar als uw God bij u is, en gij nabij uw God moogt zijn, dan wordt Hij alleen groot, en dalen, bij zijn majesteit besien, uw zorgen tot zooveel kleiner afmetingen.

Spant u een harde dagtaak, die u wacht, welnu, diezelfde God, die nu uw oogen wakende houdt, zal ook, als die dagtaak komt, bij u zijn, en in den nacht zal Hij u geleerd hebben, om ook bij die dagtaak alleen op Hem te vertrouwen.

Het gaat ook in de bange nachten niet buiten uw God om. Al slaapt ge, toch sou het niet die slaap, maar uw God zijn, die u verkwikt, even goed als niet uw brood, maar uw God u in het leven behoudt.

Al zoudt gij dus zeggen: *Gat God nu aan mijn ziekte kind maar één nacht slaap, dan was hij gered!* toch weet uw hemelsche Vader wat Hij doet, als Hij de oogen van uw kind wakende houdt.

Mag het, dan door slaap, maar moet het, dan zonder slaap, zal God uw kind in zijn almachtige hand vasthouden.

Officiële Berichten.

(Met verhoging uit het Kerkblad van 29 Juli.)

Deputaten voor de Correspondentie met de Hooge Overheid.

geen de Kerken kennis, dat zij den zondag 31 Juli van de Regering, in antwoord op het adres der Generale Synode van H. M. de Koningin-Weduwe Regentes, d.d. 17 Juni laatstleden terzake van de Vereeniging en de naamverandering der Kerken, het volgende antwoord hebben ontvangen:

DEPARTEMENT VAN JUSTITIE.

te AFDEELING.

te Gravenhage, den 14en Juli 1892.

No. 132.

RIJLAGEN.

Men wordt verzocht bij de aanmelding van deze brief, datteekening, afdeeling en nummer nauwkeurig te vermelden.

Naar aanleiding van de door de Generale Synode van de Gereformeerde Kerken in Nederland en door de Deputaten der Kerken bij adressen aan de Koningin-Weduwe Regentes dd. 17 en 18 Juni jl. gedane mededeelingen, heb ik de eer H. M. Deputaten voornoemd te berichten dat de Regering kennis draagt:

1. van de samenvloeiing in eenzelfde kerkverband van de beide groepen van Gereformeerde Kerken, die dusver elk onderscheidenlijk vertegenwoordigd werden door de Synode der Christelijk Gereformeerde Kerk en door de Voorloopige Synode van Nederlandsch Gereformeerde Kerken, en van de daartoe voortvloeiende overgang van beide Synoden in een vereenigde Synode, die den naam draagt van: de Generale Synode van de Gereformeerde Kerken in Nederland;

2. van de bij voormelde adressen overgelegde naamlijst van Kerken in de onderscheidene provincies des Rijk, welke thans door deze Generale Synode vertegenwoordigd worden en voortaan niet meer de onderscheiden namen van Christelijk Gereformeerde en Nederlandsch Gereformeerde kerken zullen dragen, maar met weglating van alle bijvoeging zullen heeten: Gereformeerde Kerken;

3. dat wat aangaat de regelen voor inrichting en bestuur, deze kerken thans alle samenleven onder vigeur van de Gereformeerde Kerkenordening, gelijk die laatste op de Synode te Dordrecht in 1619 bevestigd is, behoudens die noodzakelijke uitzonderingen, waarvan inder tijd door onderscheidene kerken en met name door de Synode der Christelijk Gereformeerde Kerk bij missive van 15 December 1891 aan de Regering mededeeling is gedaan; en

4. van de aanwijzing van Deputaten van de Gereformeerde Kerken in Nederland voor de correspondentie met de Regering tot op het eerstvolgend samenkomen der Kerken in Generale Synode, zoodra van het juiste adres der Deputaten.

De Minister van Justitie, SMIT.

Aan Heeren Deputaten van de Gereformeerde Kerken in Nederland.

Bovendien heeft de Regering de gewettigde en plaatselijke autoriteiten van een en ander vernietigd, zoodat de verandering van den naam en de Vereeniging der Kerken met den naamlijst van dien volkomen naar bealge heeft verkregen in betrekking tot den Staat.

Ook in dit opzicht hebben wij stof, den Heere otmooit te danken voor zijn bestuur!

Namens Deputaten voornoemd, NOORDWIJ, Secretaris.

Kampen, 25 Juli 1892.

Kuratoren-Vergadering der Theologische School te Kampen, 12 Juli e. v. d. 1892.

Doordien de zaken betreffende de Basuin en het Kerkblad nog moeten geregeld worden, vond men in dit officieel orgaan nog geen bericht van deze vergadering. Gaarne groepen we echter de gelegenheid aan om, volgens opdracht van het Kuratorium, de belangstellende Broeders en Zusters der vereenigde Kerken te bevredigen en een kort verslag hiervan te geven.

De vergadering ving Dinsdag-voormiddag ten 9 ure aan, nadat Maandag-avond ten 8 ure de aangekondigde bidstond was gehouden onder leiding van den Kurator Ds. T. Bos; waarbij Ds. E. W. een zeer gepaste en ernstige rede sprak over Joh. 6:45a. *Er is geschreven in de profeten: en zij zullen allen van God geleerd zijn.*

De eerste Zitting werd met gebed en dankzegging geopend door Ds. J. van Andel, Voorz. der Kur. Verg. 1891, na het zingen van Ps. 84:3 en het lezen van Ps. 121. Ook sprak Ds. E. W. een welkomstdoor tot de in 't jaar van 1891 nieuwbenoemde Literarische Leeraars, de H. H. J. v. d. Valk en H. Reinink, en herinnerde aan den om zijn zwakheid des ouderdoms afwezigen Doc. S. v. Velzen.

Vervolgens werden als Moderamen gekozen: Ds. M. van Minnen, Praeses; Ds. T. Bos, Vicepraeses; Ds. L. Neijens, Secretaris; Ds. W. J. de Haas, Vice secretaris.

Hierna gingen de werkzaamheden haar gewonen gang. Intusschen berichtte Docent Wielenga aan de Verg. dat Z. E. W. per telegram een roeping

had ontvangen als professor aan de Theologische School te Grand Rapids van de Hollandische Christ. Geref. Kerk in Amerika; waarop de Voorz. namens de vergadering den hartelijken wensch uitsprak, dat Z. E. W., in hetgeen staande die eer der benoeming, nog langen tijd aan onze Theol. School zou blijven arbeiden, en dat hij en Prof. Bavinck weder spoedig van hunne reis naar Amerika zouden terugkeeren.

Het verslag over den toestand der Theologische School werd nu uitgebracht door den Secretaris van het Doc.-kollege.

Een paar malen kwam Docent Van Velzen de vergadering bezoeken. Z. E. W. was ook tegenwoordig om de tot den dienst des Woords toegelaten Studenten geluk te wenschen, nadat de Voorzitter de Kandidaten hun bevordering mededeelde en in een hartelijk, ernstig woord op hun dure roeping in het Evangelie-werk, als a. a. Herders en Leeraars der gemeente, gewezen had.

Na afloop van het examen ging de Vergadering over tot behandeling der aan de orde zijnde zaken, de Theol. School, het Kerkblad en de Basuin betreffende, alsmede met het oog op de nieuwe toestanden door de vereeniging geboren.

Donderdag-namiddag ten 5 ure werd zij door den Voorzitter, Ds. Van Minnen, gesloten met een woord van dank aan de Broeders voor hun arbeid; terwijl Z. E. W. nogmaals namens de vergadering tot Doc. Wielenga den hartelijken wensch uitsprak, ons niet te verlaten, en voor de benoeming te bedanken. Hierop gingen de Broeders na dankgebed uiteen.

Vergadering van de Classis Woerden, gehouden te Alfen 13 Juli 1892 's morgens 9 uur.

Aanwezig afgevaardigden van de kerken: Waddinxveen, Zevenhoven, Aarlanderveen, Bodegraven A. en B., O. en N. Wetering A. en B., Nieuwveen, Ter Aar, Noorden, Zwammerdam, Woerden A. en B., Alfen, Nieuwkoop, Leimuiden, Oudshoorn.

Na opening der vergadering en goedkeuring der credentiebrieven, wordt tot moderamen gekozen: Ds. Impeta praeses, Ds. Van Schelven assessor, Ds. Van Dijk scriba, Ds. Van Dieën sec.

Besloten wordt in het nieuwe notulenboek het gepubliceerde model van de verandering van den naam en de vereeniging der kerken, te doen opnemen, en aan de kerkeraden wordt herinnerd, in hunne notulen dezelfde optekening te doen.

Omtrent de bewaring der beiderzijdsche notulenboeken en archiefstukken uit dien tijd voor de vereeniging wordt besloten dit voorloopig te laten in statu quo.

Verschillende benoemen voor deputaten en consulenten hebben daarna plaats.

Ter Aar wordt aangewezen als saamroepende kerk, met opgave van den tijd in de Z. H. Kerkbode; punten voor het agenda moet opgesteld naar den Actuaris Ds. Van Dijk.

Verder wordt besloten om vanwege de geschikte reisgelegenheid in Alfen te vergaderen en dat naar alphabetische volgorde der kerken, door de bedienaren of consulenten der kerken het praesidium zal worden bekleed.

De kerk van Rhijnaterwoude wordt aanbevolen aan de hoede van Oudshoorn en Alfen. Aan de Prov. Synode zal worden gevraagd O. en N. Wetering B. en Leimuiden bij de Classis Woerden en Boskoop bij die van Leiden te doen blijven.

Besloten wordt gemeenschappelijk de kas *ex bonis publicis* voor minvermogennde studenten te steunen.

Wordt besloten dat zoo mogelijk 2 onderlingen uit iedere kerk ter Classis verg. worden afgevaardigd.

Na een slotwoord en het zingen van Ps. 68:8 sloot de Voorz. met dankgebed.

Vergadering van de Classis Leiden, gehouden te Leiden op Donderdag 14 Juli 1892.

Namens de saamroepende Kerken opent Ds. Beuker de vergadering met gebed.

Naar aanleiding van Jetaia 52, spreekt de tijdelijke voorzitter een hartelijk woord en betuigt zijn innige blijdschap met het feit, dat door de goede hand Gods de beide Geref. Kerkengroepen vereenigd zijn.

Nadat de credentiebrieven zijn gelezen en, behoudens enkele opmerkingen zijn goedgekeurd, wordt het moderamen gekozen: Ds. Beuker praeses, Ds. Rudolph assessor, Ds. Thijs scriba, Ds. Woudstra scriba.

Aan de scriba's wordt opgedragen een nieuw notulenboek aan te schaffen, waarin de aanbevolen formule, die betrekking heeft op verandering van den naam en op de vereeniging der Kerken, zal worden opgenomen.

De consulentenschappen worden geregeld en verschillende deputaten benoemd.

De collecten worden geregeld.

Niet het onderzoek volgens art. 41 D. K. valt niets bijzonders op te merken, behalve de belangrijke mededeeling uit Noordwijk aan Zee, dat de Kerk B. zich met de Kerk A. aldaar verzoend heeft. De gebroken broederband is geheeld, de eenheid teruggekeerd, zoodat de onderscheiding tusschen A en B is weggevallen.

Het verzoek van de Geref. Kerk te Koudekerk om deze Kerk en die van Hazerwoude B voortaan als één Kerk te beschouwen, wordt na eenige discussie, als zeer in het be-

lang van beide Kerken, met algemeene stem men ingewilligd.

Nog wordt besloten de eerstvolgende Classisale vergadering in de maand October te Leiden te houden, als saamroepende Kerk wordt aangewezen de Kerk C. aldaar.

Nadat nog eenige zaken van huishoudelijken aard geregeld zijn, gaat de Classis, na het zingen van een Psalmvers en dankzegging door Ds. Woudstra, te zes ure uiteen.

Verslag van de vergadering der Classis Winschoten gehouden te Winschoten 14 Juli 1892.

Voorzitter deser vergadering is de president van de saamroepende Kerk van Winschoten Ds. J. A. Bul.

Wordt besloten een nieuw notulenboek aan te leggen. De Acta zullen beginnen met de optekening van de besluiten der Algemeene Synode, de vereeniging betreffende.

Den Kerkeraden wordt herinnerd in hunne notulen dezelfde optekening te doen.

Besloten dat de Archieven uit dien tijd voor de vereeniging bij den Kerkeraad van Winschoten zullen berusten.

Deputaten en visitatores worden benoemd en de consulentenschappen en vacatuurbuizen geregeld.

Voor plaatsen, waar nog geen Geref. Kerkeraad is, wordt aanwijzing gedaan, welke naburige Kerk daarvoor de zorg op zich nemen zal.

Het onderzoek volgens art. 41 D. K. loopt bevredigend af.

De volgende Class. verg. zal door de kerk van O. Pekela worden saamgeroepen en D. V. gehouden worden den tweeden Donderdag in October.

De collecten gestort zijnde, wordt de verg. na het zingen van Ps. 133:1 met dankzegging gesloten door den Voorzitter.

Verslag van de vergadering der Classis Axel, gehouden te Axel 18 Juli 1892.

Na het zingen van Ps. 133:1 en 3 en voorlezing van Ps. 126 opent Ds. A. v. d. Linden de vergadering met gebed en een hartelijk woord van begroeting.

Uit het onderzoek der credentie-brieven blijkt, dat er zeven kerken tegenwoordig zijn.

Als moderamen wordt gekozen Ds. A. v. d. Linden, praeses; Ds. F. W. J. Wolf, Scriba; Ds. L. Bouma en Ds. W. A. Vrolijk, assessoren.

De Acta der Classis-vergaderingen zullen aanvangen met optekening der besluiten van de Generale Synode, betreffende de Vereeniging.

Deputaten en visitatores worden benoemd en de consulentenschappen voorloopig geregeld.

De predikbeurten zullen aangekondigd worden in de *Zuidkerk*.

Het onderzoek volgens Art. 41 D. K. O. loopt bevredigend af.

De kerk van Ter-Neuzen wordt aangewezen om in de maand October de Classis in gewone vergaderingen saam te roepen.

Met dankzegging wordt door den voorzitter de vergadering gesloten.

Namens de Classis, F. W. J. Wolf, Scriba.

De Classis Axel verzoekt, dat alle stukken aan haar gericht, gezonden worden aan den actuaris Ds. F. W. J. Wolf te Axel.

Verslag van de Vergadering der Classis Rotterdam, gehouden te Rotterdam 19 Juli 1892.

Na het zingen van Ps. 132:3 en gelezen te hebben 1 Cor. 13, spreekt Ds. Lion Cachet een hartelijk woord en vraagt Ds. Entingh de vergadering met gebed te openen.

Als Moderamen wordt gekozen: Ds. E. Douma, praeses, Ds. Van Veelo, assessor, Ds. Sieders, 1e scriba, Ds. C. Kuyper, 2e scriba.

Wordt besloten de Acta in het nieuwe boek in te leiden met de optekening van de besluiten der Generale Synode betreffende de vereeniging.

De Classis verleent aan de Kerk van Rotterdam A. de gevraagde approbatie tot het beroepen van nog een Dienaar des Woords, na gelezen te hebben een bezwaarschrift, hier tegen bij de Classe van twee Broeders ingekomen.

De Classis vestigt de aandacht der Prov. Synode op den arbeid der voormalige Chr. Geref. Prov. Syn. in Z.-Holland, onder de benaming: Inwendige Zending in Z.-Holland.

De Classis vestigt de aandacht der Prov. Synode op de Prov. kas *Ex bonis publicis*.

De archieven der voormalige Christel. Geref. Classis Rotterdam zullen worden bewaard bij Kerk A. te Rotterdam en die der voormalige Ned. Geref. Classis bij Kerk B. aldaar.

De Consulentenschappen en vacatuurbuizen worden geregeld.

De Classis wordt tot goede regeling verdeeld in 3 ringen, Rotterdam—Pernis—Vlaardingen, om in elken ring het besluit der Classis uit te voeren.

Voor de bearbeiding van plaatsen, waar nog geen Gereformeerde Kerkeraad is, wordt aanwijzing gedaan, welke naburige Kerk daarvoor de zorg op zich nemen zal.

Als plaats voor de volgende Class. vergadering wordt Rotterdam aangewezen.

Verschillende deputaten worden benoemd. Het onderzoek volgens art. 41 D. K. loopt over het algemeen bevredigend af.